

ius motus localis fieret, nisi velis recurrere ad miraculum, quo Deus singulis vicibus suppleret vicem determinativi illius extrinseci; sed is discurrendi modus, ut vides, est parum Philosophicus. Ex quibus satis liquet quid in forma syllogistica respondendum sit ad objectionem. & instantiam.

ASSERTIO SECUNDA.

Determinatio corporum ad suos motus naturales nec convenienter explicatur per repulsionem materiae ullius caelestis, nec per tractionem terrestris, sed illa potius sunt sibi mutua determinatio per solum contactum aut immediatum, aut mediatum. Hæc assertio tres habet partes, quarum probationi breviter præmitto ex dicendis in articulo sequente omnia corpora esse gravia; gravitas autem est principium motus deorsum, & sic satis erit assertionem probare quantum ad descensus naturales gravium intellectam, de quibus tota est controversia.

PROBATUR prima pars. Descensus naturales gravium non sunt propter repulsionem, scilicet activam, materiae ullius caelestis: ergo &c. Probatur antecedens. Si quæ materia caelestis gravia repelleret ad descensum, illa maximè esset, quam Cartesius recedentem pro viribus à centro sui vorticis excogitavit: nam ex omnibus qui hætenus per actionem cæli repellentis gravia naturaliter decidere prodiderunt, haud dubie tribuendum est Cartesio opinionem illam probabiliorē per suas hypothesēs reddidisse: atqui nihilominus omnino insufficiens est ad descensus naturales gravium explicandos materia illa subtilis Cartesiana recedens à centro sui vorticis, scilicet terrestris, ut intelligit Rohault loco citato & idem dic de globulosa: ergo &c. Probatur minor. *Primò.* Quia materia illa subtilis recedens à centro sui vorticis radiatim, ut Cartesius supponit, majorem habere vim ad compellenda gravia sursum, quàm ad repellenda deorsum: si-

XVI.

Afferuntur sex argumenta contra repulsionem materiae caelestis.